

□ کرم گفته: امروز ایران یک قدرت منطقه ای است و اگر وظایف خود را انجام ندهد تجزیه می شود. در چنین وضعیتی فردی باید سکان اجرایی کشور را به دست گیرد که استراتژیک باشد.

یک فرد نظامی استراتژیک برای ریاست جمهوری شایسته تر است!

□ کرم گفت: مردم به این درک رسیدند که ایران باید برای به دست آوردن جایگاه جهانی، ابتدا وظیفه منطقه ای خود را انجام دهد. پس باید کسی سکان اجرایی کشور را در اختیار گیرد که بتواند این کار را کند.

اولویت های اجرایی در 1400 محل تحلیل و بحث صاحب نظران سیاسی و اقتصادی است. برخی معتقدند سه سال دیگر وضعیت ایجاب می کند که مردم فردی با سابقه نظامی گری را به عنوان سکاندار اجرایی کشور برگزینند. حسین □ کرم فعال سیاسی و استاد دانشگاه از جمله این افراد است که اعتقاد دارد «چون ایران ناگزیر به انجام وظایف منطقه ای اش است، در غیر این صورت تجزیه خواهد شد، مردم به این نتیجه رسیدند باید فردی استراتژیک را انتخاب کنند که فردی استراتژیک با سابقه نظامی گری برای قرار گرفتن در جایگاه ریاست جمهوری شایسته تر است».

به گزارش اسپاداناخبر، مشروح گفتگوی خبرنگاران با حسین □ کرم را در ادامه بخوانید.

اخیرا آقای پورمختار گفت «اگر یک نظامی رئیس جمهور شود، کشور را نجات می دهد». این صحبت او مورد تحلیل و ارزیابی های مختلف قرار گرفت، نظر شما چیست؟

هر کسی می خواهد رئیس جمهور شود باید یکسری ویژگی هایی را داشته باشد، بر این اساس سابقه او مسئله دوم می شود. حالا اینکه یک نفر با سابقه نظامی می تواند کشور را نجات دهد، به مقطع زمانی و وضعیت کشور بستگی دارد. معتقدم امروز ایران یک قدرت منطقه ای است و اگر وظایف خود را انجام ندهد تجزیه می شود. در چنین وضعیتی فردی باید سکان اجرایی کشور را به دست گیرد، استراتژیک باشد، با این تعریف اگر مفهوم نظامی بودن، معنای استراتژیک بودن در درون خود دارد، من آن صحبت را قبول می کنم.

آیا حتما باید فرد استراتژیک نظامی باشد یا فرد سیاسی هم می تواند استراتژیک محسوب شود؟

مدیران درجه اول همه کشورهای دنیا با سابقه فعالیت های تخصصی مختلف اعم از سیاسی، اقتصادی، امنیتی و نظامی به دانشکده مدیریت استراتژیک وارد می شوند و دوره مدیریت استراتژیک را در سطح PHD می گذرانند. به عبارت بهتر هر فردی که این دوره مدیریت استراتژیک را طی کرده باشد از نظر علمی می تواند استراتژی بلند مدت با شاخصه های ژئوپلیتیک و ژئو استراتژیک را ارائه، اجرا و پیگیری کند.

در واقع می فرمایید حتما نباید فرد استراتژیک برای تصدی اداره امور اجرایی کشور یک نظامی باشد؟

این مسئله یک اما دارد، یک فرد نظامی استراتژیک برای این کار شایسته تر است. دو مولفه ژئوپلیتیک و ژئو استراتژیک را باید در نظر گرفت. تنگه هرمز، سه جزیره تنب کوچک و بزرگ و ابوموسی، واقع شدن بین اقیانوس هند و روسیه و پل ارتباطی بودن بین شرق و غرب واقعیت های ژئوپلیتیک ایران هستند. این جایگاه برجسته باید به دست فرد استراتژیک اداره شود و کسی با

تخصص نظامی و امنیتی بیشتر از دیگران می تواند به عنوان محور مدیریت استراتژیک نقش آفرین باشد.

به نظر شما در انتخابات ریاست جمهوری 1400 مردم به فردی یا سابقه نظامی گری اقبال می کنند، چون تفکری است که می گوید مردم در انتخابات به نظامی ها اقبال نمی کنند و سرنوشت آقایان قالیباف و رضایی را هم مثال می زنند، آیا در انتخابات ریاست جمهوری آینده این وضعیت تغییر می کند و مثال نقضی اتفاق می افتد؟

ایران تصمیم جدی دارد که وظیفه منطقه ای خود را اجرا کند چون می داند اگر اجرا نکند تجزیه می شود. در یک چنین وضعیتی به نظر من مردم به این سمت گرایش پیدا می کنند که فردی با تخصص لازم در این جایگاه قرار بگیرد.

پس شما می گوئید این حس و گرایش در مردم وجود دارد که به فردی استراتژیک با سابقه نظامی گری در انتخابات ریاست جمهوری 1400 رأی دهند؟

اگر مردم به این درک برسند که ایران باید وظیفه منطقه ای خود را انجام دهد، حتما به فرد نظامی استراتژیک رأی خواهند داد. در ادوار انتخابات ریاست جمهوری این قابل رصد و ارزیابی است. مثلا بعد از جنگ مردم به آقای هاشمی رفسنجانی رأی دادند که دیدگاه های اقتصادی مطرح کرد چون کشور نیازمند به بازسازی و نوسازی بود. پس انتخاب درستی می کنند منتها اشکالی که به وجود آمد این بود، آقای هاشمی به جای اینکه اقتصاد مورد نیاز کشور را دنبال کند، اجرای سیاست های اقتصاد لیبرالی را در پیش گرفت. بعد از دوره ریاست جمهوری آقای هاشمی، برخی معتقد بودند هنوز دوره استراتژی توسعه اقتصادی ایران به کامل نشده و باید به آقای ناطق نوری رأی دهیم تا ادامه دهنده راه آقای هاشمی رفسنجانی باشد اما آقای خاتمی با شعار آزادی و تقویت جامعه مدنی رأی آورد. در واقع مردم این را تشخیص ندادند و به آقای خاتمی اقبال کردند. پس نگاه مردم در مقطع انتخابات تعیین کننده است.

در سال 92 نیز مردم به این نتیجه رسیدند که اولویت با حل مسائل در حوزه سیاست خارجی به ویژه پرونده هسته ای است، بر همین اساس به آقای روحانی رأی دادند، به نظر شما مردم در سال 1400 به این جمع بندی می رسند که اولویت با انتخاب یک فرد استراتژیک نظامی است که ضمن اجرای وظایف ایران در منطقه، ناهماهنگی های داخلی نیز به سامان شود؟

مردم به این درک رسیدند که ایران باید برای به دست آوردن جایگاه جهانی، ابتدا وظیفه منطقه ای خود را انجام دهد. مسیری که آقای روحانی می خواست طی کند و موفق نشد. پس ما اول باید قدرت منطقه ای خود را تثبیت کنیم تا جایگاه جهانی خود را در عرصه بین المللی به دست بیاوریم و بتوانیم به اهداف مان برسیم.

پس مردم به این درک رسیدند؟

بله، رسیدند.

به نظر شما مصداقش چه کسی می تواند باشد؟

اینکه آیا مصداقش آقای قالیباف و محسن رضایی است یا فردی جدیدی مثل آقای سلیمانی باید باشد که سابقه نامزدی در انتخابات ریاست جمهوری ندارد سؤال مهم و قابل بحثی است. آقای روحانی می خواست کاری در سیاست بین الملل انجام دهد که پیش فرض آن قدرت منطقه ای شدن بود اما با فردی به نام ترامپ مواجه شد که اول سعی دارد این را نادیده بگیرد و از بین ببرد، البته تا کنون موفق نشده است. در واقع راهکار روحانی این بود که در سیاست بین الملل می خواست بده بستان کند اما در برجام نتوانست به آن هدف دست پیدا کند. حالا باید کسی سکان اجرایی کشور را در اختیار گیرد که بتواند این کار را انجام دهد و تبادلات و نتایجش را در حوزه سیاست بین الملل ببیند.

مردم توانمندی آقای سلیمانی را در مسائل استراتژیک دیدند که با به کارگیری نیروهای حتی غیرایرانی اما معتقد به انقلاب اسلامی توانست تحول ایجاد کند یعنی کمترین منابع را از ایران برد و بیشترین سود را برای ایران آورد. این یک فرد استراتژیک است که توانست برادران معتقد به تمدن اسلامی در افغانستان، پاکستان، عراق، سوریه و لبنان را با هم متحد و همسو کند و به سمت یک هدف مشترک پیش ببرد. گرچه بیشترین سود این کار به ایران، عراق و سوریه رسید، اما با یک فرد استراتژیک روبرو هستیم که با منابع محدود توانست یک توانمندی زیاد و بیشتری را برای کشورش به وجود بیاورد. برخی معتقدند اگر ترامپ بخواهد این وضع را ادامه دهد، چه کسی باید در مقابل او قرار بگیرد؟ این یکی از آن موارد انتخاب ماست چون می خواهیم قدرت منطقه ای شویم تا بتوانیم ترامپ را به مسیر خودمان بکشانیم. حال باید دید فردی مثل قاسم سلیمانی در عین حال که استراتژیک است و می تواند مسائل منطقه ای را به نفع ایران ادامه دهد، آیا می تواند در مسائل بین المللی نیز آن تأثیرگذاری را هم داشته باشد، ما باید اینها را مقایسه کنیم. الان زمان این رسیده و مردم هم به این درک رسیدند.

برچسب ها: [رئیس جمهور \[1\]](#)

[انتخابات \[2\]](#)